

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in ponedeljka ob 5 popoldne.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadst. — Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu lista. Nefrankranci pisma se ne sprejemajo in rokopi si se ne vračajo.

Zdajatelj in odgovorni urednik Stefan Godina. Lastnik konsorcij lista „Edinost“. — Tisk tiskarne „Edinost“, vpisane zadruga z omejenim preučetvom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.

Telefon uredništva in uprave št. 11-57. Naročnina znaša: Za celo leto K 24.— za pol leta 12.— za tri mesece 6.— Za nedeljsko izdajo za celo leto 5/20 za pol leta 2/60

VEČERNA EDINOST

Posamezne številke se prodajajo po 6 vinarjev, zastarele številke po 10 vinarjev. Oglasi se računajo na milimetre v širokosti ene kolone. Cene: Oglasi trgovcev in obrtnikov mm po 10 vln. Osmrtice, zahvale, poslanice, oglasi denarnih zavodov mm po 20 vln. Oglasi v tekstu lista do pet vrst K 5.— vsaka nadaljna vrsta 2.— Mail oglasi po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev. Oglase sprejema inseratni oddelček „Edinost“. Naročniki in reklamacije se pošiljajo v pravi list. Plačije se izključno le upravi „Edinost“. — Plača in tož se v Trstu. Uprava in inseratni oddelček se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštnoizdatni račun št. 841.652.

Boji v Karpatih se razvijajo za nas ugodno, četudi še ni padla odločitev Angleži in Francozi bombardirali Dardanele. - Premikanja ruskih čet na Poljskem.

Boji na fronti proti Rusiji.

DUNAJ, 19. (Cenz.) Avstrijski generalni štab poroča danes o živahnem delovanju na Poljskem in v zapadni Galiciji. Smemo pač lahko izraziti mnenje, da gre tu za našo fronto ob Nidi in ob Dunajcu in Biali. Ob Nidi je prišlo do novih bojev vsled ruske inicijative, do čim smo ob Dunajcu napadali ml. Brez skrbi se lahko izreče domnevanje, da so ruski napadi, ki jih smatra naš generalni štab za prikrivalni maneuver, v zvezi z močnimi premikanji čet. Vprašanje je le, ali se vrše-ta gibanja v svrhu ojačenja v Karpatih se bojujočih čet ali pa v obrambo proti Hindenburgovi ofenzivi na severnem Poljskem.

Vsekakor je razvidno iz tega, da se smatrajo Rusi na važnih delih svoje fronte za slabše in da hočejo zamasti velike vrzeli.

Posebno je treba poudariti naše znane pridobitve na ozemlju ob Dunajcu, kjer ima prebiti napadalec najmanj iste težkoče, kakor pri pozicijskih bojih, kakršni se vrše že od septembra na Francoskem.

Na naši karpatski fronti, to je v ozemlju med Duklo in Wysokim, se boji nadaljujejo. Zdi se, da imajo boji na posameznih mestih značaj pozicijskih bojev. To bi bilo utemeljeno v terenu in v načinu ruskega bojevanja.

V jugovzhodni Galiciji se vrše boji na fronti Kolomea-Nadworna. Iz pripombe komunikacije, da postaja bitka vedno srditejša, se lahko sklepa, da prihajajo vedno nova ruska ojačenja. To bi ne bilo čisto nič presenetljivega, ker gre za transportiranje z železnico, o čemer je poročal včeraj generalni štab. Vlaki seveda ne morejo priti vsi naenkrat in izložitji naenkrat svojo vsebino, ker manjka najbrže na eni strani vagonov, na drugi pa tudi tirov, četudi je postaja Stanislav zelo velika.

Sklepanje, da odločitev v bitki ni pričakovati neposredno, je torej samoposredno razumljivo. Istotako je umljivo, da bo naše armadno vodstvo storilo vse, da doseže odločitev v naši korist. („Tagespost“).

Bitka v Karpatih.

BUDIMPEŠTA 19. (Cenz.) „Az Est“ poroča: Povedati je treba, da reokupacija Černovic, čeprav je ta dogodek sam na sebi zelo pomemben, z vojaškega stališča nima nobenega vpliva na našo karpatsko linijo. Naša poročila naglašajo posebno brezprimerno srditost novih karpatskih bojev. Naši vojaki se morajo boriti ne samo z najtežjimi prirodnimi ovirami, ampak tudi proti dosegljivim brezprimernim krvavemu in žilavemu odporu Rusov. („Tagespost“).

BERLIN, 19. (Cenz.) Vojni poročevalec „Berliner Tagblatt“ poroča iz avstrijskega časnikaškega stana z dne 17. t. m.: Razine ovire, kakor težave v dovajanju hrane, municije in drugih stvari, kakor tudi vremenske neprimike, so v zadnjem času močno ovirale našo ofenzivo v Karpatih in omogočile Rusom, da so privedli v zadnjih dveh tednih vedno nove rezerve, pri čemer se znajo dobro posluževati galiških železnic. Končni izid velike karpatske bitke je velikega pomena za operativni celokupni položaj zaveznikov na vsej ruski fronti. Nemajhnega pomena na splošni položaj so veliki in hitro izvojevani uspehi v Vzhodni Prusiji, ki so vzbudili v karpatski armadi veliko veselje. Posledica je, da obljubija po porazu najsevernejšega ruskega krila, sedanji z veliko energijo izvajani boj z najjužnejšim ruskim krilom, več uspeha. Važno je, da je v karpatski bitki ravno desno avstrijsko krilo doseglo relativno najhitrejšo uspehe in prispelo z zavzetjem Kolomeje do Pruta.

Boj med Nemčijo in Anglijo na morju.

KODANJ 19. (Kor.) Zastopniki danske, norveške in švedske vlade se sestanejo v soboto v Kodanju na posvetovanje o vprašanju vzdržanja plovlje v Severnem morju. ROTTERDAM 19. (Kor.) „Nieuwe Rotterdamse Courant“ je izvedel iz Londona: Policijsko sodišče je obsodilo pet pomorščakov parnika „Lapoint“ v globlo treh funtov šterlinov, ali v zapor 14 dni, ker so se radi nevarnosti vojne branili sodelovati na vojni v Amsterdam.

AMSTERDAM 19. (K.) „Handelsblad“ poroča: Angleška admiraliteta je dala v raznih pristaniščih razglasiti, da se kapitanom in moštvo ribiških parnikov obeta nagrada za uničevanje sovražnih podvodnih čolnov. Nagrada tisoč funtov šterlinov je določena za kapitana tistega ribiškega čolna, ki bi pogreznil kak sovražni podvodni čoln,

ali bi ga zajel. Enako nagrado dobi pomorščak, ki bi dal informacije, ki bi dovedle do potopitve ali vpljenja kake sovražne vojne ladje. Zneski po 500 funtov šterlinov so določeni za podatke o smeri in gibanju sovražnih ladij. Organizacija Syrening Shipping je kakor znano, razpisala nagrado 500 funtov šterlinov za prvo angleško trgovsko ladjo, ki bi potopila kak nemški podvodni čoln. Ta svota je s prispevki več lastnikov ladij sedaj narasla na 1150 funtov šterlinov. Neki lastnik ladje z imenom Cardiff je določil nagrado 500 funtov za drugo trgovsko ladjo, ki bi uničila kak nemški podvodni čoln.

AMSTERDAM 19. (K.) „Handelsblad“ poroča iz Rotterdam: Včerašnjemu mirovanju s prihodi ladij je bil brzokonec vzrok v slabem vremenu. Danes je došlo 14 ladij.

Bombardiranje Dardanel po angleških in francoskih ladjah.

CARIGRAD, 19. (Kor.) Glavni stan javlja: Danes zjutraj so angleške in francoske ladje obstreljevale vnanje forte Dardanel. Oddale so kakih 400 streliv, ne da bi bile dosegle kak uspeh. En vojak je bil lahko ranjen po drobcu kamnja.

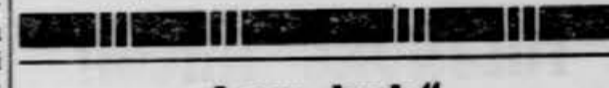
Zdravstveno stanje nadvojvodinje Marije.

DUNAJ, 19. (Kor.) Nadvojvodinja Marija (Rainer) je od svoje katarčne bolezni toliko okrevala, da se ne bodo izdajala več poročila.

Avstro-ogrski pomožni odbor za siromašne prebivalstvo od naših čet zasedone ruske Poljske.

DUNAJ, 19. (Kor.) Pod predsedstvom deželnega maršala princa Alojzija Liechtensteina se je vršilo včeraj ustanovno zborovanje avstro-ogrskega pomožnega odbora za revno civilno prebivalstvo od c. in kr. armade zasedenih delov ruske Poljske.

Podpirajte Družbo sv. Cirila in Metoda!

„Lesen kruh.“

V dunajski »Arbeiter Zeitung« čitamo sledečo zanimivo razpravo:

Sv. Bernard, ustanovitelj opatije v Clairvauxu (1115), je jedel s svojimi tovariši kruh iz bukovega listja in kruh iz ječmena, prosa in grahove, tako da je markisateri gost, ki je videl to ubožno hrano, začel jokati, in po nekem benediktinskem pravilu iz sedemnajstega stoletja se je, kar bi mi smatrali za popolnoma nemogoče, jedlo bukovo listje. Sloviti avstrijski botanik Unger beleži v neki učeni razpravi na nedvomljiv način to jed, ki pač ni za naš okus in naš žledec. In tekom vede, ki je vladala na Francoskem ob začetku prošlega stoletja, so se kmetje čestokrat morali preživljati s kruhom iz drevesne skorje in koruznih ostružkov (storžev brez zrnja). V slabih časih so prej večkrat mešali prst med rženo moko. Tekom lakote v Šleziji v štiridesetih letih prejšnjega stoletja so pekli kruh za lakoto, v katerem so se nahajali ostanki klasja. Da bi bila moka kar najizdatnejša, niso mleli samo rženega zrnja, temveč celo klasje.

V Ameriki so poizkušali mleti bele vrste lesa, posebno les neke vrste topola in peč iz te moke kruh za vojake. Bilo je to v času vojen za neodvisnost v šestdesetih letih prošlega stoletja. Posebno okusen pač ta kruh ni bil in vojaštvo se je pritoževalo proti taki prehrani. Stvar je dvignila tedaj mnogo prahu; poudarjalo se je, da se je uporabljati samo dodatek te topolove moke. Potem pa se je trdilo zopet, da se je tudi pekel kruh samo iz take moke, toda le za Indijance, in končno so popolnoma zanimali, da bi se bila ona v velikih množinah proizvajana moka sploh uporabljala za uživanje, in zatrjevali, da se je uporabljala samo za tehnične namene. Toda tudi v Evropi, in sicer v Berlinu, se je v začetku devetdesetih let prošlega stoletja proizvajal dobesedno lesen kruh, to je, kruh iz lesa. List »Kontinentale Holzzeitung« je pisal: »Smatrati se mora za pridobitev, da je podolovanje žaganja z otrobi in rženo moko v pecivo, užito za ljudi in živali, stopilo iz poizkusnega štadija in se sedaj v restnici, z ozirom na pomanjkanje krme v prejšnjem letu, nahaja v Berlinu tvornica, ki sedaj proizvaja okrog 200 stotov lesenega kruha

na dan. Velika berlinska družba konjske železnice, ki sedaj krmi večje število konj z lesenim kruhom, je dala povod za proizvodnjo tega novega krmila in živila. — Potom kemičnega procesa se les v obliki zmlatine prekraja glede na sladkor, ki ga vsebuje, in spravi do skvasenja, prav tako kakor ržena moka in otrobi, ki se pridmešavajo po skvasenju lesni zmlatini. Iz treh četrtin do dve tretjini žaganja s četrtino ali tretjino ržene moke in otrobov se po dobrem zgnetenju napravijo hlebi in spečejo. Lesna moka je tako užitna za ljudi in ima, pečena v tenkih hlebih, okus biškotov. Cena pečenega lesenega kruha znaša pet mark za stot. Za krmo enega konja je trba na dan 10 do 12 kilogramov takega kruha.

Neki privatni učenjak je imel 21. marca 1. 1892. na Dunaju v znanstvenem klubu predavanje, o katerem se je mnogo govorilo. Predmet, o katerem je razpravljal, je bil: »Kruh iz celuloze — konec socialne bede«. Gre za eno najsmelejših bodočnostnih vprašanj kemije, za problem, kako bi se izdelaval kruh iz celuloze. Izdelavanja kruha iz celuloze (lesovine) se ne sme tjavendan smatrati za utopijo. Profesor Viktor Mayer v Heidelbergu, učenec slovitega kemika Roberta Viljama Bunsena, katerega je tudi nasledoval na učni stolici heidelberškega vseučilišča, da je dokazal, da je izdelavanje kruha iz lesne snovi mogoče, da more to doseči kemija. Organska kemija je, kakor znano, v zadnjih letih dosegla uspehe, ki so za lajka skoraj neverjetni in ki bi jih bila celo veda sama pred nekaterimi desetletji označala za nemogoče. Iz odpadkovine pri destilaciji premoga, iz ketrana, se ne proizvajajo samo krasne barvne, anilinske barve in dragocena zdravila, kakor antipyrin in antifebrin, temveč tudi sliviti saharin. Na isti način, kakor se proizvaja saharin, bi se moglo tudi posrečiti, da bi se proizvajale v laboratorijih organske snovi iz neorganskih, kakor škrob in beljakovina. Škrob tvori namreč glavno sestavino krušne moke in izkazuje popolnoma enako kemično sestavo kakor ogljikov hidrat celuloza, ki nam je v lesu in slami na razpolago v naravnost neizčrpni množini. Posrečilo se je ogljik »premog« z ogromnimi stroški izpremeniti v ogljik »demant« — precej nesmotren trud. Morda bi b bila sredstva, uporabljena za ta poizkus, zadostovala, da bi se bilo rešilo vprašanje, kako naj se proizvaja kruh iz lesa in slame, iz celuloze!

Posledice take iznajdbe je težko misliti. Rusija na primer, kjer mnogokrat milijoni prebivalstva trpe lakoto, Rusija, ki ima na tisoče štirjaskih kilometrov povprečno po 380 štirjaskih kilometrov gozdov, bi imela na razpolago zaklad celuloze, snovi za kruh, ki bi za vedno mogel pognati iz nje pošast lakote. Koliko stvari, kar se sedaj zametuje kot brez vrednosti, dobi v dnevih celuloznega kruha, ko kemija napravi ta čudež, nesluteno vrednoti. Ostružina in žaganje, celo užgalice, ki jih po uporabi dandanes zametujemo kot brez vrednosti, bomo cenili kot dragocen dar božji. Kruh iz celuloze, moka, proizvajana v retorti — to bi pomenjalo prvirat v zgodovini človeškega rodu, kakor ga še ni bilo. Neodvisno od zemlje, neodvisno od njive in naklonjenosti vremena, od katere je danes odvisno uspevanje krušnega žita, hrane človeškega rodu, bi se človeštvo nahajalo v popolnoma izpremenjenih življenjskih razmerah.

Sličice iz vojne.

Hrepenenje po domovini. V nekem poročilu o taborišču srbskih ujetnikov v Mauthausnu poroča »Salzburger Volksblatt«: In vendar so zopet trenotki, ko človek ne more odrekat temu proti Avstriji nahujskanemu narodu svojega sočutja. Mnogokrat se je dogodilo, da je bolne Srbe, ki so čutili, da se jim bliža zadnja ura, obvezlo silno hrepenenje po njihovi domovini, ki se je izražalo v prizorih, ki celo ogrskim honvedom, ki jim gotovo niso dobrohotno naklonjeni, vzbujajo sočutje. Tako je težko bolan Srb z naporom svojih zadnjih moči vstal s postelje, se popolnoma oblekel, si oprtal nahrbtnik in odšel iz barake. S težavo se je privlekel do izhoda iz taborišča. Prvemu stražnemu vojaku, ki ga je srečal, je molil perišče denarja in proseče jecljal le besedi: »Eiselbahn, Eiselbahn!« Vojak, ki ob pogledu na ubožčaka ni mogel biti osoren z njim, ga je tolažil, da se bo potem, ko bo vojna končana, mogel odpeljati z železnico, da pa mora sedaj nazaj v barako. Zalostno je na smrt bolni Srb gledal nekaj minut v smeri proti kolodvoru, potem pa se je počasi obrnil. Prišel je komat dvajset korakov

daleč, pa se je zgrudil brez glasu na tla. Bil je mrtev . . .

Sovražstvo proti Angležem v Nemčiji. Četrtkova »Arbeiter Zeitung« priobčuje sledeče: Graščak Hitzte v Frauendorfju v kotburškem okrožju je razposlal svojim znancem tiskano pismo, v katerem silno napada Angleže in pravi: »Jaz sem, po pobudi rojakov, v svojem poljedelskem obratu krstil gnojišče za »Angleža«. Nemški domoljubi, nemški vojaki, storite vsi tako, imenujte svoje gnojišče odslej »Anglež« in skrbite, da mu ostane to ime, da se bodo naši rodovi trajno spominjali najslabšega naroda, ki ga nosi zemlja.« To pismo so po kotbuskem okrožju marsikje razdeljevali občinski uslužbenci. Obenem pa je prebivalstvo tudi dobivalo lepak, ki se glasi: »Gnojišče se imenuje odslej »Anglež« in naj se imenuje vse čase tako.« Naj se prilepi na dvorišču. — Ta gnojiščni lepak je bil nalepljen tudi v prostoril kotbuske železniške postaje in sicer na deski za naznanila v službenih prostorih za izprevednike. List »Cottbuser Anzeiger« pa je priobčil tudi tale oglas: »Prodaj Angleža (kup gnoj) za 5 mark, Fuchs, Ströbitz, Chausseestrasse 24, 2 r.« »Arbeiter Zeitung« pripominja: Po hlevu je že vedno dišala kultura nemških agrarcev. Ob vročini se popolnoma zateka k »duši poljedelstva«.

Kako se godi vojnim ujetnikom v Rusiji. »Turkestanski Kurjer« poroča, da v zadnjem času ujeti častniki, ki se nahajajo v Turkestanu, tudi dobivajo plačo in sicer: častniki do stotnika po 50 rubljev, štabni častniki po 75 rubljev, generali pa po 125 rubljev na mesec. Po guvernerjevem odloku so oproščeni prisilnega dela vsi Malorusi, Čehi, Poljaki, Slovenci, Hrvači in Rumuni in prevzemanjo lahko privatne službe. Prepovedano jim je samo, da bi služili kot kuharji, lakajji, izvoščki, brivci in trgovski pomočniki.

Sumljiv človek v uniformi. Že nekaj časa je vzbujal na glavni liniji južne železnice precejšnjo pozornost neki možki v uniformi narednika, ki se je ponovno vozil med Dunajem in neko postajo južno od Gradca. Mož bi moral biti že pred par dnevi na graškem glavnem kolodvoru ustavljen, a je takoj, kakor hitro je prispel dotični vlak, izginil v gnečji. Predvčerajšnjim so ga zopet opazili v Gradcu in ustavili. Ker ni imel pri sebi nobenih dokumentov, so ga izročili dopolnilnemu okrajnemu pooveljstvu, ki bo dognalo njegovo identiteto. Domneva se, da aretiranec nima pravice nositi uniformo.

Polki — amaonk v Angliji. Neka brozjavka italijanske agencije »Stefani« sporoča interesantne podatke o sestavljanju ženskih polkov v Angliji. Priroveduje: Vojujoče sufragetke in tudi druge udeležnice gibanja za ženska prava so sklenile, da ustanove vrsto bataljonov, da se tako udeleže vojaške službe. Dasi je vojni minister iz začetka razložil ženskam, da iz lahko umljivih razlogov ne more dovoliti, da bi se ženske pošiljale na fronto, izjavljajo vendar voditeljice gibanja, da so ženske pripravljene vršiti vse službe, ki jih morejo zapovedujoči general zahtevati od svojih vojakov, so torej tudi pripravljene, boriti se na strelni črti. Iz te vesti bi se dalo sklepati, da je vrhno angleško vojskovo vodstvo sporazumljeno s tem, da se bodo ženske porabljale za signalno službo, kot telefonistke in telefistke, stafete za razdeljevanje brozjavk in ukazov vseh vrst, kot voditeljice avtomobilov in morda tudi kot eskorte za provizijske in municijske transporte.

Enota tega zbora amaonk je stotnja po 500 žensk. Štiri stotnje tvorijo bataljon, dva bataljona polk. Prvi polk se je baje takoj sestavil iz londonskih boriteljic: za žensko volilno pravico in vpisati da se jih je dalo nad 4000. Drugi polk da se sestavlja iz žensk v provincijalnih mestih. Prvi polk, ki se sedaj strogo vežba, da odpošljejo začetkom marca na Francosko. Večina amaonk je v dobi 25 do 30 let.

Ukrajena carjeva puška. Dne 22. maja preteklega leta je neznan zlikovec vplomil v grad kneza Engelberta Auersperga. Takrat je bilo ukrađenih več dragocenosti v vrednosti več tisoč kron. Par dni pozneje je bil izvršen v istem gradu zopet vlom, pri čemer so tatovi uplenili več srebrnih stvari, dragulj in dve zelo dragoceni lovski puški v vrednosti okoli 60.000 kron. Od 29. januarja do 4. t. m. je bilo vlomljeno v tretjič. Tokrat so pobrali tatovi antikvitete in srebrne posode, v vrednosti 20.000 kron. O teh vlomih je bila obveščena tudi dunajska policija, ki je odredila takoj poizvedovanja. Močno osumljen je bil že večkrat predkaznovani jahač Frank in to tembolj upravičeno, ker je Frank kmalu po drugem vladu prodal v neki dunajski trgovini s starinami dragoceno puško. Puško je podaril car knezu Colloredu-Mannfeldu. Dne 12. t. m. je orožniška postaja v

Podiebradu aretirala tudi že predkaznovanega 24letnega jahača Karla Kupicko, ker so ga malo pred tretjim vladom videli v bližini grada. Tekom nadaljnjega poizvedovanja se je dognalo, da je Kupicka lansko poletje obveščal s Frankom. Oba sta malo pred drugim vladom izginila z Dunaja. Dalje se je konstatiralo, da je bil Kupicka dne 26. julija l. l. aretirani radi vloga v gradu kneza Schönburga-Waldenburga. Frank je priznal, da je izvršil vlom v Auerspergov grad skupno s Kupicko in izjavil, da sta carjevo puško potem jako drago prodala. Izročili so oba okrajnemu sodišču v Neponuku, kamor sta pristojna.

Razne politične vesti.

Minister za Hrvatsko grof Pejačević kot vojni ujetnik. Kakor znano, se nahaja minister za Hrvatsko grof Pejačević že dalje časa kot vojni ujetnik na Francoskem. Minister je sedaj v 60. letu svoje dobe. Kakor javlja neki ogrski list, so vsi poizkusi posredovanja za osvoboditev interniranca ostali brezuspešni. Francoska vlada je sicer uljudno ali odločno izjavila, da nikakor ne more hrvatskega ministra izpustiti na svobodo ter da ostane interniran do konca vojne. Minister se nahaja v malem kopališču Carnac v departementu Morbihan (polotok Bretagne). Njegove funkcije opravlja sedaj provizorično ogrski ministriški predsednik.

Protestno zborovanje odvetnikov iz Galicije in Bukovine. Omenili smo že ministrske naredbe, ki odjemljejo odvetnikom iz Bukovine in Galicije pravico, da bi sedež svojega delovanja mogli prenesti na Nižje Avstrijsko, Gorenje Avstrijsko in Solnograško. Kakor čitamo sedaj v listih, se je vršilo v nedeljo v prostorih dunajske odvetniške zbornice protestno zborovanje odvetniških zbornic v Lvovu, Krakovu, Przemyslu, Samboru in Černovcih proti omenjeni ministerijalni naredbi. Govorniki so naglašali, da ta naredba odpravlja svobodo gibanja odvetnikov in pa avtonomijo odvetniških zbornic. Odredba da ni bila potrebna, in to tem manje, ker dotični odvetniki, preganji iz svojih bivališč po vojnih dogodkih, niti niso namerali stalno namestiti se v področju dunajskega višjega deželnega sodišča. Akcija, da se ta naredba umakne, da ni stvar preskrbe, ampak stanovska stvar, je v tiru. Sklenili so vložiti na vlado protest v ta namen. Tudi so sklenili, da se skliče zborovanje vseh odvetniških zbornic Galicije in Bukovine, ki se mu predložijo ta protest v odobrenje in ki naj izvoli deputacijo, da zaprosi avdienco pri cesarju v svrhu razveljavljanja rečene naredbe.

Nemški vojaški zdravniki oproščeni. Pred kratkim je drugo pariško vojno sodišče opustilo sedem nemških vojaških zdravnikov in dva bolniška strežnika, ki so bili obdolženi tatvine in plenjenja. V začetku meseca septembra so se nemške čete umekle iz okolice Meaux in so morale zapustiti tamkaj nemški vojni lazaret s francoskimi in nemškimi ranjenci. Kakor odgovarja ženevski konvenciji, je ostalo tamkaj potrebno število zdravnikov in sanitetnih vojakov, ki bi jih bili morali Francozi v smislu iste konvencije po prevzetju lazareta opustiti v nemški tabor, kar se pa ni zgodilo, temveč so zdravnike in strežnike vtekli v ječo in jih potem postavili v Parizu pred vojno sodišče. V lazaretu ali poleg njega so namreč baje našli kravo, nekaj koles in dva soda vina, kar je bilo vse odvzeto prebivalstvu baje brez revkizijskega potrdila. Ali res niso bila izdana ta potrdila, ali pa jih ljudje niso hoteli pokazati, se ne ve. Govorilo se je le, da so zdravniki in strežniki pili ono vino. Vojno sodišče je obsodilo obtožence v polletno do dveletno ječo. Po prizadevanju nemške vlade se je postopno obnovilo. Zaslusniki so bili kot priče francoski general Fevrier, šest francoskih zdravnikov in dva župnika onih krajev. Dokazalo se je, da so se rekvirirane stvari uporabljale za ranjence. Vsi obtoženci so bili oproščeni. — K svojemu poročilu o tem dogodku pripominja »Arbeiter Zeitung«: »Tako je odpravljeno s sveta grdo justično zločinstvo in dobrodejnemu izidu se pač sme dovoliti za to popravo zla. Izključno le tiskovni svobodi, ki še vedno vlada v Parizu vkljub vojni! Kajti ko bi v Parizu postopali po enakem načinu, ki je, recimo, v navadi drugje za take stvari, bi bili časopisji prepovedali že poročanje o razpravi in seveda tudi kritiko. Le ker v Parizu ne obstoja ta preračunjeni zamolčevalni sistem, je prišlo poročilo v časopisje in je izvedela o obsodbi tudi nemška vlada ter jej je bilo tako mogoče poseči vmes. In graja v pariškem časopisju je zopet pripravila razpoloženje, v katerem je prodrla pravica. Svoboda kritike ni, kakor se misli, samo zahteva časopisja, temveč je

neobhodna potreba, da se preprečijo zmote in se vzdržuje svet v okviru reda in pravice. Naj bi se zapomnilo to!

Angleska knjiga o Belgiji. »Daily Telegraph« je izdal knjigo o Belgiji in kralju Albertu. Urednik knjige Hall Caine, ugleden romanopisec, je zaprosil mnenja odličnjakov vseh dežel, ki niso v vojni proti tropsorazumu. Največ so napisali Angleži, največ pa le kratke izreke, oziroma citate. Mnogo so udeleženi v tem albumu Francozi, med drugimi: Bazin, Bergaon, Sarah Bernhardt, Bourget, Capus, Anatole France, Pierre Loti. Tudi Rostand je napisal en stih. Od Belgijcev jadikujeta v albumu Maeterlinck in Verhaeren. Zanimivo je, da veliki ruski pisatelji niso nič napisali, pač pa je v njem Poljak Sienkiewicz. Od Italijanov so zastopani v knjigi: Marconi, Mascagni, Ferrero in Barzini.

Krušne nakaznice v Berlinu. Krušne nakaznice so sedaj izgotovljene in jih že razdeljujejo. Izgotovitev je trajala nekaj dalje, ker je bilo v hišnih listih precej napak. Več žensk je navedlo ime svojih mož, ki se nahajajo v vojni, drugi zopet imena znancev ali tudi priložnostnih obiskovalcev. Več ljudi je skušalo z majhnimi listami dobiti eno krušno karto več. Pri mestnih prodajalcih krompirja vlada strahen naval. Tudi sovčija se prodaja nenavadno dosti, ker so zaloga jako majhna. Mnoge rodbine prihajajo kar po trikrat v prodajalce, ker dobi posameznik le majhne količine.

Preskrba Rusije z denarjem. »Daily Telegraph« prinaša članek, ki pravi: Svetovna trgovina bo kmalu razbremena. Razgovorjal sem se z ruskim finančnim ministrom Barkom, ki je rekel, da ni več namena najeti angleško-francosko-ruskega posojila. Vsaka država vzame pesojilo na lastnem trgu. An-lja pa je pripravljena, če bi bilo treba, dati Rusiji kredit 40 milijonov funtov in garantira Rusiji še vsako vsoto, ki jo zahteva v vojne svrhe. Smariti je torej denar sredstva Rusije za nezdrpa. Če bi bilo težavno Rusiji odpreti kredit, bočeta Francoska in Anglija pripraviti za Rusijo vsaka po 25 milijonov.

Obisk Delcassea v Londonu. Iz Rima javlja na podlagi poročil iz Londona: Ravun z raznimi ministri in drugimi državniči je imel francoski minister povodom avdijencije dne 8. februarja da jsi pogovor s kraljem Jurjem. Pred svojim odhodom je prisostvoval svečani gostiji, ki so jo njemu v čast priredili na ruskem veleposlanstvu in ki so se je udeležili vsi angleški ministri. Iz zdravij ki so se izrekle na tej gostiji, izhaja, da se razgovoru Delcassea s kraljem Jurjem pripisuje velika važnost. Prišlo da je ob tej priložnosti do novih dogovorov o ciljih zaveznikov ter da vlada v tem popolno soglasje. Na dan svojega odhoda da je prejel Delcasse bivozsko Edvarda Greya, v kateri izražata z novič zvestobo med zavezniki. Vseh obiska da je v tem, da se je s tem dokazalo angleškemu narodu, da Francija zvesto stoji na njegovi strani.

Konferenca predsedništva avstrijske poslanske zbornice. Glasom vesti z Dunaja se bo v ponedeljek dne 22. t. m. vršila seja predsedništva poslanske zbornice. Motiv za to konferenco je bil dan že v mesecu januarja s konferenco predsedništva, pri kateri sta poleg predsednika dra. Silvestra sodelovala podpredsednika dr. German in Romancuk. Po tej konferenci so se bili člani predsedništva podali k ministrskemu predsedniku grofu Stürgku, da mu sporoče neke neprijetnosti v izvajanju cenzure in da ga zaprosijo, da izpremeni določbe o cenzuri. Kakor so poročali tedaj, je grof Stürgkh izjavil, da se bo zanimal za stvar na kompetentnih mestih, da ublaži cenzuro časopisov.

»Neue Freie Presse« poroča, da se bo konferenca predsedništva poslanske zbornice dne 22. t. m. bavila zopet s prakso novinske cenzure. Drugo vprašanje, ki se bo pretresalo na tej konferenci, je vprašanje sklicanja avstrijskega parlamenta. Vlada in predsedništvo poslanske zbornice sta bila naprošena z več strani, naj bi se, kakor v drugih vojskojučih državah, sklical tudi avstrijski parlament. To da je tem potrebne, ker meseca junija poteče skupni proračun, pak bo za to potrebno, da se skliče delegacije, da se bo mogel ustavnim potom absolutirati proračun. V sled vesti, da se v bližnjem času sestane tudi ogrsko-hrvaški parlament, da se more tem uspešneje misliti na skorajšnji sestanek avstrijskega parlamenta.

Iz Francoske javljajo, da je na bojnem polju našel smrt poslanec Pierre Leroy-Beaulieu, sin velikega nacionalnega ekonomata Pavla Leroy-Beaulieu-a. Kakor njegov oče je bil tudi pokojnik »progressist«, ki se je nagibal h klerikalni stranki. Prvikrat je bil izvoljen v komoro l. 1906. Izvoljen je bil v departement v Heraultu, ki so ga imeli poprej socialisti v ro-ah. O njegovi smrti piše dr. Geissler, nadzornik tretje bolnišnice nemške vojske, v pismu njegovi vdovi: »Vaš soprog je umrl kakor junak. Ko je že padlo vse moštvo njegove baterije, je sam posluževal top. Potem se je boril se s samokresom, dokler ga ni sovražna kroglja zadela v sence. Rana je bila tako težka, da je moral na mestu izgubiti zavest. Pokopan je bil v navzočnosti nemških častnikov in z vojaškimi častmi, a nad njegovim grobom je neki katoliški duhovnik izrekel govor. Dovolite mi, da izrazim občudovanje, ki ga je vzbudila v meni hrabrost nasprotnika, ki se je do zadnjega diha tako hrabro boril za svojo deželo. Naj Bog tolaži Vas in Vaše otroke!«

Majhni možki so boljji vojak. Londonski kraljevi zdravstveni zavod je pred kratkim razmotril o vprašanju, kdo je bolj sposoben za vojaško službo: majhni ali veliki ljudje. Referent, profesor dušeslovja Pemberg, je izjavil, da se povprečna moška velkost v posameznih deželnih de-

lih presoja različno. Kak Škot, ki je srednje velik, velja v Walesu kot velik. Splošno naziranjje je, da so veliki vojaki boljji za vojsko, se ni obneslo. Kajti razloček med velikimi in majhnimi ljudmi obstoji v prvi vrsti na velikosti nog. Najvažnejša organa sta pri manjših možki boljje razvita. Teža možganov je pri prvo imenovanih večja in razumejo tudi vsako stvar hitreje. To so dokazali znanstveni eksperimenti.

Domuče vesti.

Koliko ozdravljenih ranjencev je zopet odšlo na bojišče? Vojni poročevalec lista »Neue Fr. Presse«, Roda Roda, je imel razgovor s senitnim šefom nekega visokega poveljstva, ki je na vprašanje, če je že veliko ozdravljenih ranjencev bilo zopet poslano na bojišče, odgovoril: O lahko ranjenih vojaki, ki so se vrnili iz etapnega ozemlja, nimam podatkov. Da smo pa tudi nemalo težkih ranjenih popolnoma ozdravili in poslali nazaj k armadi, dokažem iz svoje tabele, ki kaže, da je bilo že pred meseci 4209 častnikov in uradnikov ter 85.623 mož, ki so bili težko ranjeni, ozdravljenih poslanih zopet na bojno črt. To število se je pa sedaj seveda ogromno zvišalo.

Sleparške razglednice. Pisarna za vojno pomoč nam poroča: Pred nekoliko dnevi je pisarna za vojno pomoč opozorila, da je poleg pošne dopisnice, ki izhaja po ukazu Njeg. Vel. in ki ima faksimiliran stavek: »Zaupam svojim narodom in pravici naše stvari. Fran Josip« — izšla v zalogi »Wichtige Nachrichten« v Berlinu neka razglednica s sliko Njeg. Veličanstva in z lastnoročno pisanimi besedami: »Ich habe alles geprüft und er-wogen, mit ruhigen Gewissen betreite ich den Weg, den die Pflicht mir weist.« Ker teh besed ni pisalo Njegovo Veličanstvo, in tudi pisava na sliki nima potez cesarjevih, torej gre razpečavanje teh razglednic le za varanjem občinstva, svarimo pred nakupovanjem. Ministrstvo za notranje stvari je sedaj prepovedalo razširjevanje teh razglednic, kakor tudi tozadevnih prsp ktov, ki so bili razposilani trgovskemu sv-tu v Avstriji.

O strašni nesreči v Kranju, ki smo jo že omenjali, poročajo nadalje: Od visokih bregov reke Kokre, sestojecih iz rahlega konglomerata, se pri Kranju večkrat odkruši kakšna velika skala in žurči v Del, v ozko strugo reke Kokre. Pred 20. leti se je bila pri čirčskem mostu utrgala velika skala, padla na spodaj stoječo hišo in jo zminčala. K sreči ta čas ni bilo nikogar doma. Dne 18. februarja, zjutraj ob pol treh se je pa podobna skala utrgala v Pečeh, blizu kranjskega pokopališča, in je zgrnela dol na hišo ob Kokri, v kateri je prebival Jurij Sirc s svojo družino. Skala je butila s tako silo, da je zidove hše odmaknila in popolnoma potušila. Blizu ondi ni nobene druge hiše. Daljni sosedje, ki so tresk nekoliko čutili, so menili, da je bil potres, in nihče se ni znenil. Se-le po osmi uri je prinesel neki fant, ki je šel k Juriju po mleko, v mesto strašno novico, da je v Pečeh padla skala na hišo, jo razrušila in da ondi ni videti nobenega človeka. Ljudje, posebno gasilci, so brž hiteli iz mesta na pomoč in začeli iskati ljudi, ki so bili živi pokopani. Oglasil se je izpod razvalin oče Jurij Sirc, 75 let star mož, in je prosil, naj ga rešijo. Odkopali so še živega in pri zavesti, a precej ranjenega in pretišanega na glavi in prsih, in so ga odpeljali v mesto. Njegovo ženo Nežo, ter 22 let staro hčer Ano in dvanajsetletnega pastirja Franca Zupanca so pa po velikem trudu izkopali mrtve, ležeče na posteljah, in so jih odpeljali v mrtvašnico. Na pon-srečje se je bil udrl strop, ki je izlitali Ano hudo razmesaril. Dekle je bila pridna in je vedno vozila okoli s parom konj kakor kak hlapec. Zadnje noč je bila naprošena, da je pri nekem mesarju pomagala klobase delati, ter je se-le pol ure pred nesrečo prišla domov. Sosednji hlev, v katerem je bilo dva para konj in več glav goveje živine, je ostal nepoškodovan. Lastnik hiše, koder je bil nekaj mlin, je g. Vinko Majdič v Kranju.

Vinskih komisionarjev nam je treba.

R. Dolenc priobčuje v »Slov. trgovskem vestniku« ta-le važen članek: Francoska je dandanes odločno prva vinorodna dežela v vsakem oziru. Nji sledi Nemčija in tej Ogrska, Francoska vina veljajo po celem svetu za najizbornejša, njim sledijo nemška in tem ogrska.

Na Francoskem obstoja neka posebnost v vinskem »trgovstvu«, ki obstoji v tem, da je skrbljeno za lažjo prodajo vino po takozvanih »maire du vin«. Istotako najdemo francoskim popolnoma podobne posredovalce v vinski trgovini na Nemškem in na Ogrskem. Na Nemškem jih imenujemo »vin-

ske komisionarje« ali »vinske agente« in istotako na Ogrskem. Naloga francoskega »maire du vin« — dobesedno prestavljeno bi se imenoval tak mož: vinski župan — in pa nemškega ali ogrskega vinskega komisionarja ali vinskega agenta je ena in ista, namreč posredovanje v vinski trgovini med pridelovalcem vina in pa med kupovalcem, to je vinskim trgovcem ali gostilničarjem. Vinski senzal, ali po domače rečeno, nekak »vinski mešetar«, je torej tak mož. No, vinske mešetarje imamo končno tudi že pri nas po vinorodnih krajih; toda kakšen razloček je med takim možem francoskim maire du vin in nemškim ali ogrskim vinskim agentom ali komisionarjem, razvideli bodo častiti bralci sami, ako jim navedem potrebne lastnosti poslednjih, katere lahko potem z onimi naših mešetarjev primerjamo. V nadaljevanju posluževati se hočem pa le izraza: vinski komisionar. Francoski ali nemški ali ogrski vinski komisionar je predvsem popolnoma inteligenten človek, ki je umnega kletarstva do dobrega vešč, to je: v tem teoretično in praktično izvežban. Razpolagati mora tudi z gotovim denarnim premoženjem in biti mora osobito skrajno pošten, vsega zaupanja vreden v svojem poslovanju, ker sicer pač kmalu sam sebe pokopje. Delokrog takega komisionarja je pa ta-le:

Predvsem se mora v strokovnih časih kakor tak sam objavit, ter svoje posredovanje vinskim trgovcem in gostilničarjem ponuditi. Po vsaki trgatvi mora v strokovnih časih objavljati, kaka vinska letina da je v njegovem kraju, to je, približno koliko in kakega vina da se je pridelalo, in po kaki ceni ga je dobil. Z oklicem pred cerkvijo ali na kak drug način mora obvestiti tudi pridelovalce vina svojega okrežja, da je pripravljen v vinski kupčiji posredovati, to je kupce za vino iskati, ako se mu dotična poskušnja prinese in ako spozna vino za dobro ter zahtevane cene za vredne. Vse to mora pa komisionar storiti proti gotovi, znabit po občinskem odboru določeni odškodnini za trud, ali kakor pravimo, proti gotovi proviziji. V slučaju potrebe lahko vinski komisionar kletarstva manj veščim pridelovalcem tudi v tem pomaga, da jim vino čisti, filtrira itd.

Kako bistveno da se s posredovanjem takih komisionarjev vinska trgovina lahko pospeši in olajša, leži pač na dani. Recimo, od gotovega vinorodnega kraja jako oddaljeni domači vinski trgovec ali pa gostilničar potrebuje večjo množino vina. V dotičnem vinskem kraju pa mu je popolnoma zanesljiv komisionar že znan. Namesto, da bi sam tja potoval s kakim navadnim nezanesljivim mešetarjem, po kleteh pridelovalcev vina siukal, sam za polnitev in odpeljavo kupljenega vina skrbel; kaj stori? Kupi si dopisnico in piše znanemu vinskemu komisionarju: »Potrebujem toliko takega vina, prosim, pošljite mi poskušnje in zapišite najje najnižjo ceno.«

Vinski komisionar stori to seveda takoj in jako rad, in ako kupcu vino ugaja, odpíše mu ta zopet le po dopisnici: »Vino št. x in njegova cena mi ugaja, v par dneh dobite potrebno posodo, napolnite in pošljite mi jo prej ko mogoče na postajo X.« In tako je vsa, mogoče tudi več tisoč kron znašajoča kupčija s potroskom 10 vinarjev sklenjena.

Se posebno se pa vinska trgovina po vinskih komisionarjih taktat pospešuje, oziroma omogočuje, kadar morajo vinski trgovci in gostilničarji jako oddaljenih severnih krajev za njih obrt potrebna vina v južnih vinorodnih deželah iskati. In to se je v prošlih letih že ponovno zgodilo, kajti iz Moravske, Češke, da, še celo Nižjeavstrijske, te eminentno vinorodne dežele, so prišli vinski trgovci in gostilničarji po vino v našo Vipavo ter na Gorisko. Vodo v Savo nositi, bi se reklo, ko bi še dalje navajal dokaze, ki naj bi dognali, da je tudi pri nas potrebno, da dobimo v vinorodnih krajih na Belokranjskem, Dolenjskem in v Vipavi zadostno število pravih vinskih komisionarjev. Ad Vinskih komisarjev.

Kolikor je meni znano, imamo danes le enega samega v deželi, in ta je gospod Edvard Zvanut, posestnik na Ložicah, postaja Sent Vid pri Vipavi. Ta mož je dovršil svoj čas vinarso, sadjarsko in poljedelsko šolo na Grmu s prav dobrim uspehom in je sam posestnik vinogradov. S posredovanjem vinske trgovine se ukvarja kot na Češkem, Moravskem in Nižjeavstrijskem kaj dobro akreditirani vinski komisionar že več let. Žal, da velja tudi o njem stari rimski pregovor: »Nemo propheta in patria«, kajti kakor domačin je v lastni domovini manj znan kakor pa v tujini. En sam tak posredovalec za celo našo, vendar odlično vinorodno deželo, je pa odločno premalo. Potrebovali bi na Belokranjskem vsaj tri, namreč v Črnomlju, Metliki in Semicu po enega, na ostale Dolenjskem tudi vsaj toliko, in v Vipavski dolini pa še enega, in sicer v dolenjem delu.

Da dobimo že skoro te činitelje, bi bilo sledeče potrebno. Pravi možje Belokranjske, ostale Dolenjske in Vipavske doline naj bi se na merodajnem mestu za to zavzeli, da se skliče prej ko mogoče v Novem mestu, kjer je državna vzorna klet, tečaj vinskih komisi-narjev, in to pod vodstvom in osebnim poukom izbornega našega strokovnjaka gospoda Bohuslava Skalického. Tak tečaj naj bi trajal približno en mesec, da bi se udeleženci bolj ko mogoče teoretično in praktično o vsem potrebnem izvežbali, med drugim tudi kolikor toliko v poslovni korespondenci ter knjigovodstvu. Po končanem tečaju naj bi se vršil izpit in vsakemu udeležencu dalo izpovedilo.

Na podlagi ta-leh izpovedil naj bi se pa potem ustanovila mesta komisionarjev — koncesioniranih seveda — tam, kjer jih je treba.

Točne ure prodaja
Emilio Müller
najuglednejša in najstarejša prodajalca ur v Trstu, ulica S. Antonia (vogal ulice S. Nicola)
Velika izbira
veržic, zlatih, srebrnih, kakor tudi stenskih ur vsake vrste l. t. d.
Ustanovljena l. 1899.

Dnevnik „Edinost“ v Trstu

- je izdal in založil naslednje knjige:
1. »VOHUN«. Spisal I. F. Cooper. — Cena K 1.60.
 2. »TRI POVESTI GROFA LEVA TOLSTEGA«. — Cena 80 vin.
 3. »KAZAKI«. Spisal L. N. Tolstoj. Poslovenil Josip Knaflič. — Cena K 1.60.
 4. »PRVA LJUBEZEN«. Spisal I. Sjergjevič Turgenjev. Poslovenil dr. Gustav Gregorin. — Cena 1 K.
 5. »POLJUB«. Povest izvorskega življenja češkega ljudstva. Spisala Karolina Světa. Poslovenil F. P. — Cena 80 vin.
 6. »BESEDA O SLOVANSKEM OBREDNEM JEZIKU PRI KATOL. JUGOSLOVANIH«. (Malo odgovora na škofa Nagla poslovno pastirsko pismo v pouk slov. ljudstvu.) — Cena 80 vin.
 7. »IGRALEC«. Roman iz spominov mladence. Ruski spisal F. M. Dostojevskij. Poslovenil R. K. — Cena K 1.60.
 8. »JURKICA AGICEVA«. Spisal Ksaver Sandor-Gjalski. Prevel F. Orel. Cena K 2.—
 9. »UDOVICA«. Povest iz 18. stoletja. Napisal I. E. Tomič Poslovenil Stefan Klavš. Cena K 1.60.
 10. »JUG«. Historični roman. Spisal Prokop Chocholoušek. Poslovenil H. V. Cena K 3.—
 11. »VITEZ IZ RDEČE HIŠE«. (Le Chevalier de Mais'm rouge.) Roman iz časov francoske revolucije. Spisal Aleks. Dumas star. Prevel Ferdo Perhavec. — Cena K 2.50.

MILJAVAC ANŽON

zaloge vina na Proseku šte. 131
priporoča p. n. občinstvu in gostilničarjem svojo najizbornejšo istrsko vino domačega pridelka iz Vrsara (Orsera).
Cena po dogovoru izven vsake konkurence.
Prodaje se od 1/2 hektolitra naprej.

UMETNI ZOBJE

PLOMBIRANJE ZOBOV.
IZDIRANJE ZOBOV
: BREZ BOLEČINE :
Dr. J. ČERMÁK V. TUSCHER
ZOBODR. TRST KONC. ZOBNI TENNIK
ULICA CASERMA, 13 II. nad.

„Tržaška posojilnica in hranilnica“

POSJILA DAJE
za vknjižbo 5 1/2 %
na menice po 6 %
na zastave in amortizacijo za daljšo dobo po dogovoru.
ESKOMPTUJE TRGOVSKE MENICE.

HRANILNE VLOGE
sprejema od vsakega, če tudi ni ud in jih obrestuje po 4 1/2 %
Večje stalne vloge in vloge na tek. račun po dogovoru.
Rentni davek plačuje sam. — Vloga se lahko po eno krono. — ODDAJA DOMAČE NABRALNIKE (HRANILNE PUŠICE).

registrovana zadruga z omejenim poročtvom
TRST - Piazza della Caserma št. 2, I. nad. - TRST
(v lastni palači) vhod po glavnih stopnicah.
Poštno-hranilnični račun 16.004. TEGEFON št. 952
ima varnostno celico (safe deposits) za shranbo vrednostnih listin, dokumentov in raznih drugih vrednot, popolnoma varno proti ulomu in požaru, urejeno po najnovjšem načinu ter jo oddaja strankam v najem po najnižjih cenah.
STANJE VLOG NAD 10 MILIJONOV KRON.
Uredne ure: od 9 do 12 dopold. in od 3 do 5 popold. Izpizuje se vsak delavak od uradnih urah

Hranilne vloge
sprejema od vsakega tudi če ni ud zadruga, in jih obrestuje po 4 1/2 %
večje zneske po dogovoru.
Rentni davek plačuje zadruga sama.
Vloga se lahko po eno krono.
Poštno-hranilnični račun 75.679. TELEFON 16-84.

Trgovsko-obrtna zadruga v Trstu
registrovana zadruga z neomejenim jamstvom
ulica S. Francesco šte. 2, I. nadst.

D^{re} KORSANO
Specialist za sifilitične in kožne bolezni
Ima svoj ambulatorij
v Trstu, v ul. S. Lazzaro št. 17, I.
(Palazzo Diana)
Za cerkvijo Sv. Antonia novega.
Sprejema od 12 do 1: in od 6 do 7 pop. ženske od 5 do 6 popoldne.

ZDRAVNIK
Med. Dr. Karel Perničič
ordinira od 11-1 pop.
Trst, ulica Bonomo 3/II. (nasproti Dreherjeve pivovarne).

Dr. PEČNIK
Dr. PETSCHNIGG
TRST, VIA S. CATERINA ŠTEV. 1.
Zdravnik za notranje (splošne) bolezni 8-9 in 2-3 in Specialist za kožne in vodne (spolne) bolezni 11-12 in 7-7 1/2

TISKARNA EDINOST

Telef. 11-57 TRST Telef. 11-57
ul. sv. Frančiška As. 20
Izvršuje tiskarska dela v najmodernejšem slogu, bodisi v priprostem ali večbarvnem tisku in po zmernih cenah. - Vizitnice, vabila, memorandum, zavitke, dopisnice okrožnice, pisarni papir, trgovske cenike itd. P. n. naročnikom ugodi z izvršenjem naročila :::: v najkrajšem času ::::

Oglase, poslana, osmrtnice in vsa naznanila je pošiljati »Inseratnemu oddelku« »Edinosti«, Trst, ulica Sv. Frančiška št. 20.

Dr. HORVATH
TRST, CORSO ŠT. 17
Specialist za KOŽNE in SPOLNE BOLEZNI
ŠIBKOST in NERVOZNOST
za BOLEZNI v NOGAH in SKLEPIH.
Sprejema od 11-1 pop. in 3-6 zvečer ob nedeljah od 10-1.

Mirodilnica in dišavarnica JOSIP PETORIČ
Trst: Centrala V. Acquedotto 19, tel. 23-69
Podružnice: Via Lazzaretto vecchio št. 32, Via Agiari št. 4 in Via Montorsino (Rojan) 2. - Zaloge na dodelo V. Lazzaretto vecchio 32
Medicinalne in tehnične lekarije. Specialiteta dišav in mila. — Toiletne potrebščine za gospe, gobe (direktni uvoz) i. t. d. **Gumi**
Izključna zaloge gum, predmetov tovarne Gard Freres. Specialiteta higijeničnih potrebščin. Dvanajsterica K 1.80, 2.20 in 2.40. (Proti pošiljati tudi v znakah — 80 stot. poštem poštine prosto 3 uzorce). — Tajne pošiljave.

Majhni možki so boljji vojak. Londonski kraljevi zdravstveni zavod je pred kratkim razmotril o vprašanju, kdo je bolj sposoben za vojaško službo: majhni ali veliki ljudje. Referent, profesor dušeslovja Pemberg, je izjavil, da se povprečna moška velkost v posameznih deželnih de-